

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7T/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1624010084
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1624010084.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v trestnej veci obžalovaného A. B. narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 22. augusta 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bydliskom D. E. XXXX/XX, C.

sa uznáva za vinného, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, F., vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku, následne mu deklarovanej aj rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 26.03.2021, sp. zn. 34P/7/2020, právoplatným dňa 11.05.2021, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry sumou vo výške 140,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. G., trvale bytom F. XXX/X, F., si túto zákonnú povinnosť neplní od mesiaca jún 2020 až doposiaľ, s výnimkou obdobia kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody (od 16.11.2022 - 11.07.2023 a 23.09.2023 - 31.10.2023) a s výnimkou platieb, každá vo výške 200,- Eur, ktorými v mesiacoch apríl roku 2021 až september roku 2021 a v mesiacoch február roku 2022 až máj roku 2022 prispel na výživné maloletej dcéry a taktiež platieb výživného celkovo vo výške 257,07 Eur v mesiacoch marec roku 2023 až jún roku 2023 a platby výživného vo výške 1.000,- Eur v mesiaci október 2023 a vo výške 350,- Eur v mesiaci apríl 2024, v dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom vo výške 2.412,93 Eur, pričom v rozhodnom období bol zamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a nebol ani poberateľom dávky v hmotnej núdzi, či inej sociálnej dávky,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala tunajšiemu súdu dňa 15.02.2024 obžalobu číslo 1Pv 277/23/1106 na v tom čase obvineného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne F. G., prečítaním súd oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä rozhodnutie o predbežnej otázke č.1. 12, rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 34P/7/2020 č.l. 31, rodný list č.l. 37, potvrdenie o návšteve školy č.l. 38, potvrdenie z Ústavu na výkon trestu č.l. 42 - 43, správy ÚPSVaR Malacky č.l. 44 - 55, správu Sociálnej poisťovne č.l. 56 - 61, potvrdenie zamestnávateľa č.l. 68 - 75, výpis z Centrálného registra exekúcií č.l. 78 - 79, lustráciu Kataster portálu č.l. 76, lustráciu evidenčnej karty vodiča č.l. 77, správu od exekútora č.l. 80 - 82, doklad o zaplatení č.l. 83, doklad o zaplatení výživného zo dňa 16.04.2024, aktualizovaný odpis z registra trestov a centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov.

Obžalovaný A. B. neučinil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Uviedol, že je si vedomý neplatenia výživného. Bol vo výkone trestu odňatia slobody, hľadal si prácu. Výživné chce doplatiť, ale nevie to naraz, aspoň na trikrát. Pracuje na živnosť vo firme E. a jeho príjem je 1.200,- brutto. Od februára 2024 uhradil výživné v sume 400,- Eur. S dcérou sa nestretáva. Zamestnaný bol od novembra 2023, pričom do marca 2024 pracoval brigádne. Obžalovaný ďalej uviedol, že býva u matky, prispieva jej 300-400,- Eur mesačne. Pracuje ako operátor na linke, pracuje manuálne. Požiadal súd o poskytnutie lehoty na zaplatenie výživného. Na ostatnom hlavnom pojednávaní uviedol, že sa mu nepodarilo zamestnať, nemá žiaden príjem, žije u matky, ktorá ho živí. Prácu si zháňal, ale nikto sa mu neozval. Zdravotné problémy nemá žiadne.

Svedkyňa F. G., do rúk ktorej je obžalovaný povinný platiť výživné, vypovedala, že je bývalá družka obžalovaného. Zo začiatku obžalovaný platiť výživné, ale potom prestal platiť. Čo sa týka starostlivosti o dcéru, chodil za ňou keď bola malá. Približne tri roky dcéru nenavštevuje, nestretáva sa s ňou, dcéra ho prakticky nepozná. V októbri 2023 zaplatil obžalovaný na výživné sumu 1.000,- Eur, čo doložila na polícii, odvtedy uhradil ešte sumu 350,- Eur dňa 16.04.2024, medzi tým a ani odvtedy neuhradil nič. Tieto sumy boli uhradené z účtu jeho matky na jej účet. Určité sumy boli v roku 2023 vymožené v rámci exekúcie, odvtedy nebolo exekučne vymožené nič. Svedkyňa ďalej uviedla, že starostlivosť o dcéru zabezpečuje sama, býva u rodičov v F.. Mesačne prispieva rodičom na bývanie v sume 150,- Eur, škôlku platí v sume 50,- Eur, čo sa týka potravín a drogérie, je to približne- Eur. Nemá mimoriadne výdavky na zdravotnú starostlivosť. Nemôže jej dopriať všetko, čo by chcela, ale inak sa jej snaží zabezpečiť všetko potrebné. Obžalovaný sa s dcérou stretával ešte keď mala 2 roky, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jej písal, že príde za dcérou, ale za dcérou neprišiel.

Z rodného listu vyplýva, že E. B., nar. XX.XX.XXXX je dieťa otca A. B. (obžalovaného) a matky F. G. (svedkyne).

Z potvrdení o návšteve školy vyplýva, že E. B. je žiačkou Materskej školy F..

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 26. marca 2021, sp. zn. 34P/7/2020, právoplatným dňa 11. mája 2021, bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola okrem iného obžalovanému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej E. B. výživným vo výške 140,- Eur mesačne a to k rukám matky maloletej F. G. vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc vykonateľnosťou rozsudku.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky zo dňa 29.09.2023 súd zistil, že obžalovaný nebol k uvedenému dátumu vedený v evidencii ako uchádzač o zamestnanie, pričom posledná evidencia bola v období od 21.09.2021 do 12.12.2021. Zo správy tiež vyplynulo, že matka maloletej F. G. nebola nikdy vedená ako uchádzač o zamestnanie. Matke maloletej boli tiež vyplácané prídavky na maloleté dieťa a rodičovský príspevok.

Zo správy Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 29.09.2029 súd zistil, že obžalovaný, ani F. G., neboli v uvedenom období poberateľmi dôchodkových dávok.

Z potvrdenia Ústavu na výkone trestu odňatia slobody zo dňa 12.05.2023 vyplynulo, že obžalovaný pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa.

Z potvrdenia zo dňa 21.07.2023 súd zistil, že obžalovaný bol v pracovnom pomere v období od 01.05.2021-30.08.2021 v spoločnosti E., s.r.o. a celkovo mu bola za uvedené mesiace zaplatená suma 2.866,21 Eur.

Z potvrdenia zo dňa 01.08.2023 súd zistil, že obžalovaný bol zamestnancom spoločnosti H. E., s.r.o. a to v období od 13.12.2021 do 11.06.2022 a zároveň vykonával aj práce na základe živnostenského oprávnenia.

Z predložených bankových potvrdení o úhrade výživného vyplývajú úhrady výživného zo strany obžalovaného dňa 16.10.2023 v sume 1.000,- Eur a dňa 16.04.2024 v sume 350,- Eur. Z potvrdenia exekútora vyplynulo, že bola vymožená suma 257,07 Eur.0

K právnej kvalifikácii a k výroku o vine:

Súd vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že obžalovaný A. B., napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, F., vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku, následne mu deklarovanej aj rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 26.03.2021, sp. zn. 34P/7/2020, právoplatným dňa 11.05.2021, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry sumou vo výške 140,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. G., trvale bytom F. XXX/X, F., si túto zákonnú povinnosť neplní od mesiaca jún 2020 až doposiaľ, s výnimkou obdobia kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody (od 16.11.2022 - 11.07.2023 a 23.09.2023 - 31.10.2023) a s výnimkou platieb, každá vo výške 200,- Eur, ktorými v mesiacoch apríl roku 2021 až september roku 2021 a v mesiacoch február roku 2022 až máj roku 2022 prispel na výživné maloletej dcéry a taktiež platieb výživného celkovo vo výške 257,07 Eur v mesiacoch marec roku 2023 až jún roku 2023 a platby výživného vo výške 1.000,- Eur v mesiaci október 2023 a vo výške 350,- Eur v mesiaci apríl 2024, v dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom vo výške 2.412,93 Eur, pričom v rozhodnom období bol zamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a nebol ani poberateľom dávky v hmotnej núdzi, či inej sociálnej dávky.

Všetky tieto okolnosti, na hlavnom pojednávaní nespochybnené, vyplývajú predovšetkým zo skutkovej vety podanej obžaloby, ohľadom ktorej muselo dôjsť - tak ako to bude uvedené nižšie - na základe vykonaného dokazovania k čiastočnej úprave týkajúcej sa obdobia páchania činu a výsledného dlhu na výživnom, a vyplývajú tiež z výpovedí obžalovaného A. B., ktorý potvrdil, že výživné riadne neplatil a z výpovede svedkyne F. G., i z listinných dôkazov.

Súd zdôrazňuje a opakuje, že otázka správnosti skutkových zistení ako aj právnej kvalifikácie použitej v obžalobe nebola medzi stranami sporná. Súd teda vychádzal najmä z dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, pričom súd nemal pochybnosti o skutkových zisteniach a použitej právnej kvalifikácii na podklade vykonaného dokazovania. Len pre úplnosť súd dodáva, že konanie pred súdom má charakter kontradiktórneho konania, t. j. ide o sporové konanie, v ktorom je nositeľom dôkazného bremena prokurátor. Keďže ide o sporové konanie prokurátora s obžalovaným, je nutné pripustiť aj to, že medzi stranami v niektorých otázkach vôbec nemusí byť spor, pretože sa na určitých okolnostiach, či už skutkových alebo právnych zhodujú. Tak to bolo aj v posudzovanom prípade, v ktorom nebolo sporu o skutkových a právnych zisteniach uvedených v obžalobe, čiastočne modifikovaných, čo napokon vyplýva aj z vyjadrení obžalovaného. V takýchto prípadoch je nutné pripustiť aj obmedzený rozsah dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní, pretože ak medzi stranami nie je spor, nie je ani čo dokazovať. Ak ani súd nemá zásadné pochybnosti o skutkových, či právnych zisteniach obžaloby, nie je jeho úlohou vstupovať prokurátorovi do rozsahu a spôsobu vedenia dokazovania na hlavnom pojednávaní a predvolávať svedkov, príp. vykonávať iné dôkazy, ak strany netrvajú na osobných výsluchoch týchto osôb, príp. nenavrhujú vykonanie iných dôkazov.

S poukazom na uvedené, súd, k otázke viny a právnej kvalifikácie, len v stručnosti uvádza, že obžalovaný A. B. najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať dcéru E. B. a tohto konania sa dopúšťal od júna 2020 až do augusta 2024, teda čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas. Predmetné skutočnosti vyplývajú tak z výpovede obžalovaného, ako aj z výpovede svedkyne a z listinných dôkazov.

Pokiaľ ide o sumu dlžného výživného, tak obžalovanému v rozhodnom období od 01. júna 2020 až do mesiaca august 2024 vznikla povinnosť zaplatiť výživné vo výške 2.412,93 Eur, pričom k tejto sume súd dospel po odrátaní výživného zodpovedajúceho pobytu obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody s nahlásenou vyživovacou povinnosťou a po odrátaní obžalovaným uhradených súm.

Obžalovaný tak naplnil všetky znaky objektívnej stránky stíhaného prečinu. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vedel, že má vyživovaciu povinnosť na svoje dieťa a vedel, že matke dieťaťa, ako oprávnenému subjektu, nehradí výživné a taktiež vedel, že má, resp. pri adekvátnej snahe má mať pravidelný určitý mesačný príjem, čo mu umožňovalo uhrádzať výživné v určenej výške, napriek tomu tak neurobil. Obžalovaný teda nehradil výživné nie preto, že ho hradiť nemohol, ale preto, že ho hradiť nechcel (rozhodol sa uprednostniť uhrádzanie iných výdavkov namiesto uhrádzania výživného pre svoju dcéru).

Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť okolnosť, že v zmysle zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov - plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Takéto výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť okolnosť, že v zmysle zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov - plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Takéto výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

V týchto súvislostiach je potrebné uviesť, že je zodpovednosťou obžalovaného, aby vyvinul dostatočné úsilie smerujúce k jeho zamestnaniu s pravidelným príjmom, z ktorého by bol schopný prispievať na výživné svojej maloletej dcéry pravidelne a riadne. Obžalovaný bol ako vyplýva z potvrdení zamestnávateľov aj sporadicky zamestnaný, bol teda schopný dosahovať príjem, ktorý by mu umožňoval riadne uhrádzať výživné, avšak zjavne bezdôvodne alebo vlastným pričinením (nástup do výkonu trestu) o prácu prišiel. Súd vo svetle vykonaného dokazovania tiež poukazuje, že u obžalovaného neboli preukázané žiadne objektívne dôvody, ktoré by indikovali závažné príčiny vecne odôvodňujúce konanie obžalovaného vo vzťahu k jeho povinnosti vyživovať nezaopatrené maloleté dieťa.

Súd po uvedených zisteniach uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a následne upravil skutkovú vetu tak, že obžalovaný úmyselne nehradil výživné od júna 2020 až do mesiaca august 2024 vrátane, s tým, že súd musel primerane upraviť skutkovú vetu - najmä čo do obdobia páchania skutku a tiež sumy dlžného výživného určeného spôsobom uvedeným vyššie - v porovnaní s tým, ako bola uvedená v obžalobe, práve preto, aby bola v súlade s vykonaným dokazovaním a s vyhláseným rozhodnutím súdu.

K výroku o treste:

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie

v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznatý vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 207 ods. 3 Trestného zákona) v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Obžalovaný má doposiaľ v registri trestov tri záznamy a to odsúdenie na základe trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/117/2020, právoplatného dňa 09.11.2020 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín, pričom dňa 18.07.2023 bolo rozhodnuté o nariadení náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 40 dní; ďalej odsúdenie na základe rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 7T/23/2022 bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 800,- Eur pre prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/46/2021 bol obžalovanému uložený trest domáceho väzenia vo výmere 1 rok a 4 mesiace pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pričom dňa 11.10.2022 bolo rozhodnuté o premene trestu domáceho väzenia na trest nepodmienečný. Obžalovaný bol následne podmienene prepustený s probačným dohľadom na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp.zn. 28PP/42/2023 právoplatného 11.07.2023 so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. V registri priestupkov má obžalovaný 5 záznamov, z toho štyri sú dopravného charakteru a 1 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd pri ukladaní trestu zisťoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu a to podľa § 37 písm. m.) Trestného zákona, keďže už za trestný čin odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/117/2020).

Ďalej súd zistil, že obžalovaný úmyselne spáchal stíhaný trestný čin (pokračoval v jeho páchaní) v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za iný jeho trestný čin - práve vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 1T/46/2021. Vzhľadom na tieto okolnosti súd nemohol obžalovanému uložiť podmienenečný trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona) a do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu, napríklad trestu peňažného, keďže v minulosti už boli obžalovanému ukladané viaceré alternatívne tresty (trest povinnej práce, peňažný trest ako aj trest domáceho väzenia, pričom došlo k nariadeniu nepodmienečného trestu odňatia slobody za nevykonaný trest povinnej práce ako aj trest domáceho väzenia).

Preto muselo dôjsť k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, s tým, že súd zastáva názor, že na nápravu obžalovaného postačí uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, čo súd vyjadril tým, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. V rámci ukladania uvedenej výmery trestu súd vzal na zreteľ aj zásadu, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Trestného zákona), preto obžalovaný po odpykaní nevyhnutného trestu bude môcť čo najskôr prikrčiť k doplateniu zameškaného výživného na jeho dieťa a zároveň platiť aj bežné výživné.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu, resp. mu bol nariadený náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný trest povinnej práce vo výmere 40 dní uložený v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. OT/117/2020 za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorý obžalovaný vykonal dňa 31. októbra 2023.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.